

Forn de calç

Arquitectura civil

Un forn de calç és una construcció de pedra i fang que es feia antigament, més o menys de planta circular, que deixava un espai interior lliure que era utilitzat per posar-hi pedres calcàries, de les quals s'obtenia calç mitjançant un procés de combustió.

Per construir aquest forn de calç situat al límit entre les terres de Lleret i Lladorre,

primer va ser necessari fer un forat al terra, que després va ser revestit per un mur perimetral, construït a filades amb pedra irregular lligada amb terra argilosa.

Aquest mur dibuixa una planta circular i té una amplada de 2,40 m.. El diàmetre exterior de l'estructura del forn fa 5,90 m. L'espai interior d'aquesta estructura de planta circular és diàfan, amb un diàmetre de 3,50 m, i l'alçada conservada és de 2,80 m. Les pedres de la part interior del mur tenen una coloració vermella per l'acció del foc. Al costat est hi ha una obertura de dalt a baix de 50 cm d'amplada, que constituïa la porta d'accés a l'interior del forn, per posar-hi la llenya i les pedres. Els forns es llogaven als grups de calciners que extreien la pedra, la coïen i més tard la venien sencera o acabada en calç. Era un autèntic ofici. El procés de producció d'una fornada podia durar d'entre un mes i un mes i mig de feina.

Un cop s'iniciava la combustió del forn, aquest assolia temperatures d'entre 800 i 1000 graus. Durant el procés de cocció, que podia durar -sense interrupció- 10 o 15 dies, la fornada de pedra calcària es transformava en calç viva. La calç viva era un producte molt càustic. Per al seu ús en la construcció, la calç es matava afegint-hi aigua, durant el procés d'apagada de la calç; aquest procés comportava una gran producció de calor. Posteriorment, deixant assecar la pasta resultant de l'operació es podia obtenir calç en pols.

